

W imieniu Sekcji Pedagogiki Ogólnej Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN, której Członkiem w obecnej kadencji był zmarły Ksiądz Profesor Marian Nowak żegnam Go ze smutkiem i żalem.

Ksiądz Profesor Marian Nowak związany był z pedagogiką ogólną przez wszystkie lata swojej naukowej aktywności. Angażował się w prace Zespołu, a następnie Sekcji, począwszy od lat 90. ubiegłego wieku, w czasie, gdy pracami tego gremium kierowali kolejno Profesorowie: Roman Schulz, Teresa Hejnicka-Bezwińska, Krystyna Ablewicz oraz niżej podpisany. To właśnie Ksiądz Profesor Marian Nowak zorganizował ostatnią z dotychczas odbytych konferencji, której współorganizatorem była Sekcja. Na początku czerwca br. zaprosił nas do Kazimierza Dolnego na konferencję zatytułowaną „Przedmiot badań w pedagogice ogólnej”, pełniąc rolę życzliwego Gospodarza i troszcząc się – jak to miał w zwyczaju – o każdego uczestnika, każdą uczestniczkę. Bo był Ksiądz Profesor dobrym człowiekiem, tak zwyczajnie, po prostu, co podkreślają wszyscy, którzy na swojej drodze Go spotkali.

Ksiądz Profesor Marian Nowak przez wszystkie lata swojej naukowej aktywności uprawiał pedagogikę otwartą. Nieprzypadkowo wydana w 1999 roku książka, będąca podstawą uzyskanego stopnia naukowego doktora habilitowanego, nosi tytuł *Podstawy pedagogiki otwartej* (RW KUL, Lublin 1999). Była to pedagogika z jednej strony świadoma swoich chrześcijańskich korzeni, z drugiej otwarta na dialog z innymi paradygmatami, stanowiskami, punktami widzenia, otwarta na to, co w edukacji i pedagogice dzieje się we współczesnym świecie. Prowadzony przez Księdza Profesora dialog był autentyczny, bez narzucania swojego przekonania, stąd zapewne był tak cenionym prelegentem, zapraszany do udziału w konferencjach naukowych, do wygłaszania wystąpień przy różnych okazjach, do recenzowania rozpraw naukowych. Wyrazem uznania ze strony środowiska naukowego pedagogów był wybór Księdza Profesora do nowo tworzonej Rady Doskonałości Naukowej, której członkiem był w pierwszej kadencji.

Ksiądz Profesor Marian Nowak, prowadząc badania podstawowe dla pedagogiki, konsekwentnie upominał się o antropologiczne, ontologiczne i aksjologiczne podstawy edukacji, pedagogiki oraz pedagogiki ogólnej. Nieprzypadkowo tak właśnie był zatytułowany jeden z ostatnich referatów, jaki wygłosił na wspomnianej konferencji w Kazimierzu Dolnym.

Jako Członkiniom i Członkom Sekcji Pedagogiki Ogólnej trudno przyjąć nam do wiadomości to, że nie spotkamy się po raz kolejny w tym gronie, że nie doświadczymy naukowej i życiowej mądrości Księdza Profesora, że nie zobaczymy Jego uśmiechniętej twarzy, że nie wejdziemy w dialog, który był Mu tak bliski. Napęłnia nas to smutkiem. Dziękujemy jednak za to, że mogliśmy doświadczyć współpracy z Księdzem Profesorem, że mogliśmy cieszyć się Jego życzliwą współobecnością. Bardzo za to dziękujemy!

W imieniu Sekcji

Roman Leppert (przewodniczący)